

Деница Минчева

На небето луната е...

На небето луната е
кръгла
бяла
и дебела.
Изкусително свети към мен
и пробужда дълбоко във мене
древни страсти
безумни желания
и напълно ненужна любов.
След милиони години еволюция
и цели двйсет години живот
тук седа придобила лице на човек
и тяло на човек,
и проблемите на човек.
Но, ето, достатъчна е една пълна луна
и всичко диво първично и зло
се събужда във мене със вик.
И ако точно сега не подтисна вика,
а го пусна навън да излезе,
той ще звучи точно така,
както преди милион години
е звучал от устата на някой див звяр.
Защото отвън съм човек,
но отвътре чувствам се зверски,
когато те няма до мен.
А това е винаги.

КРАЙ

© Деница Минчева

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11856>]